

N.º 351 - Any XXX

BONA PAU

MONTUÏRI

Maig, 1982

MONTUÏRI, VIU

Dona goig poder comprovar com un poble fa el seu camí amb un ferm desig de progrés i viu segons la pauta assenyalada pel temps que correm.

I això ho deim pel que palpam de Montuïri, fonamentant-nos amb els fets més recents i que han destacat al llarg dels quatre primers mesos d'enguany.

Era poc temps després d'haver-lo començat quan visquerem el trentè aniversari de BONA PAU i ho commemoràrem com un esdeveniment cultural que fou i és actualitat. Successivament hem anat batejant amb altres succeïts, com són el teatre i les persones que s'hi han involucrat; amb els darrers dies, que mogueren tot Montuïri i gent d'altres termes; amb l'homenatge al mestre senyor Melsiòn i a Joan Mas, com a dues persones que lluitaren tenaçment perquè la cultura s'infongués sobretot dins els nostres joves i infants.

Aquestes darreres setmanes, d'ençà Pasqua, a més de viure intensament el triomf i ressurrecció de Jesucrist i d'infondre'ns esperança i optimisme, veim com, per exemple, molta gent va prenent consciència dels problemes humans i socials mitjançant l'Acció Social, a nivell d'Església. També ens arriba la notícia de la donació d'un solar per poder-hi edificar una residència per a vells (o persones de la tercera edat, com ara es diu). A més, podem comprovar l'interès per a les taules rodones sobre sanitat; per a què la festa del Puig sortís lluada, com hi sorti; el desig de gran nombre de montuïrers que fan «footing» per a millorar el seu estat físic; l'obertura de l'arc al peu del campanar, després de tants d'anys de desitjar-ho; el goig en la participació a la missa jove que cada quinze dies es celebra a la rectoria, i fins i tot cal expressar la satisfacció amb què es reb BONA PAU o l'estam fent, quan veim augmentar el nombre de subscriptors.

No cal parlar, avui com avui, a Montuïri, de pesimisme, sinó tot el contrari, d'optimisme dins un poble que cada dia hi viu més i s'esforça per a millorar no sols en aparença, sinó en realitat.

O. ARBONA

Vetaquí diversos plans i distints moments en l'obertura de l'arc del carreró del campanar. Creim poder dir que el mestre ha sabut respectar l'austeritat de l'arquitectura antiga i ha deixat un racó armònic i decorós. I una vegada acabada l'obra, es podrà caminar peu pla sobre les lloses restaurades.

JOAN GOMILA, A LA TRAVESSA DEL PORT DE PALMA

Va ser el primer dels veterans i va rebre el trofeu al nedador de més edat.

El matí de la segona festa de Pasqua es va celebrar a Ciutat la travessa del Port de Palma. Hi participaren uns 300 nedadors de totes les edats. Entre ells, un montuïrer, En Joan Gomila Jaume de «Sa Farinera».

La seva actuació no pogué ésser millor. Es classificà el primer de la seva categoria i va guanyar el trofeu especial per al deportista de més edat que arribàs a la meta.

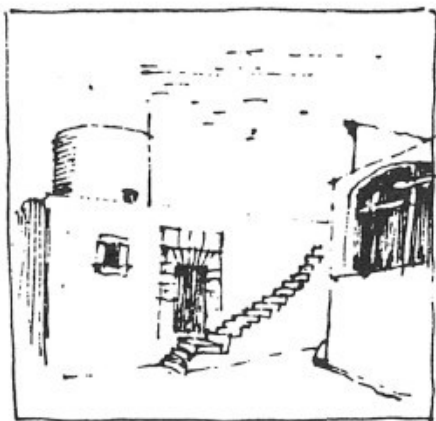
Temps enrera

LA BENEDICCIÓ DELS FRUITS A LA PLAÇA DE SES TRES CREUS

Abans de la reforma feta pel Concili Vaticà II, cada 3 de maig se celebrava la festa de la Trobada de la Santa Creu, i tal dia com aquest hi havia costum de beneir els fruits.

Aquest dia, molta gent anava a Porres, a la capella de la Creu, on feien gran festa. Com a nota curiosa, diguem que el rector Gori Barceló fou custos d'aquesta església, abans de venir a Montuiri.

Al nostre poble, es feia la benedicció a la placeta de ses Tres Creus, cap on es dirigien en processó els sacerdots revestits d'ornaments vermells. El rector duia el reliquiari de la Vera-Creu, una de les millors peces artístiques de la nostra Parròquia. En arribar a la placeta, es llegien en direcció als quatre vents principals, l'evangeli de l'adoració dels sants reis, el de l'Anunciació, el de l'Ascensió i el començament de l'Evangeli de Sant Joan. El rector donava la benedicció als quatre punts cardinals amb unes pregaries i retornaven cap a l'església, continuant la Lletania a tots els sants.

Les Tres Creus —que donen nom a la placeta— estaven enramellades d'una manera molt curiosa; la de Jesús, amb flors de jardí: lliris, roses, clavells... la del bon lladre, amb flors de foravila: albons, margalides bordes, etc., i la del mal lladre amb cards i ortigues.

I amb els mots brufats per les notes gregorianes del «fructus terrae dare el conservare digneris» (que vos digneu donar-nos i conservar els fruits de la terra), cantats davant l'altar major, es cloïa la cerimònia, esperant que la pregaria pia aconseguís del Senyor la maina per a les nostres eres.

BALTASAR AMENGUAL
MARTORELL

L'AVORRIMENT DELS JOVES

Avui en dia, sembla que l'avorriment s'ha convertit en un problema que pateix molta gent, especialment la joventut. Intentaré aquí d'analitzar, des del meu punt de vista, per què s'avorreixen els joves, i concretament els joves de la vila.

A la feina, a l'escola, estam pendants del rellotge; però, quan arriba l'hora de sortir o quan arriba el cap-de-setmana, ens trobam decepcionats, perquè no sabem què fer, com passar el temps lliure. Aleshores, el que feim és aprofitar els productes que la societat de consum ens ofereix: consumim discoteca, consumim benzina, corrent d'una part a l'altra, sense trobar-nos bé enlloc. I és que amb tot això només pretenim evadir-nos d'una realitat que se'ns presenta absurda i poc esperançadora. Cercam no pensar en les coses que passen en el món, en el nostre poble; no intentam de saber per què la nostra societat és d'aquesta manera que no ens agrada; i adoptam davant la vida i davant els problemes una actitud individualista i passiva.

Amb tot i això, a més de sentir-nos mancats d'objectius vàlids, se'ns escapa de les mans la possibilitat de tenir un lloc dins la vida activa del poble, i deixam que siguin els altres, la gent gran, els qui decideixin el nostre futur, per nosaltres.

Potser algú dirà que en el poble no es fa res que valgui la pena, i per tant que és millor partir... Que tanmateix ningú es preocupa de nosaltres... Que no hi ha cap local per als joves, ni cap activitat que ens pugui interessar... Però jo voldria saber on són els joves, quan s'organitza una taula rodona, conferència o un Ple de l'Ajuntament; on són quan s'ha de planificar una festa; on són els joves que, fins fa poc, feien activitats dins el Grup Jovent i els qui només ho criticaven, però sense fer res ells...

Estic convençuda que el que realment fa falta és que els joves ens agrupem, col·laborem amb la gent que fa feina pel poble i organitzem coses que ens puguin interessar: excursions, activitats culturals, participar en les festes, perquè cada vegada siguin més populars, etc.

És segur que tot-sols ens desanimarem. I per això des d'aquí voldria fer una crida perquè els joves de Montuiri ens ajuntem, deixem anar d'una vegada els grupets tancats i ens unim per fer una tasca comuna. Ja sé que s'ha intentat, i tanmateix llavors ha quedat en no-res, però per ventura és l'hora de provar-ho altra vegada, a veure si aconseguim vèncer l'avorriment.

TONINA CLOQUELL

BIBLIOTECA PUBLICA MUNICIPAL

Posada en marxa la Biblioteca, volem informar de les hores que està oberta al públic i també d'alguns títols de llibres i obres que estan a la vostra disposició.

HORARI: Dimarts, Dijous de 6,30 a 8,30 hores del horabaixa.
Dissabte de 9 a 1 del matí.

Diaris

Diario de Mallorca
El Dia
Baleares
Última Hora
Prensa forana

Revistes que proximament arribaran

Cambio 16
Muy Interesante
i altres...

(Dilluns dimecres i divendres es podran llegir a l'Ajuntament a les hores d'oficina).

LITERATURA INFANTIL: Asterix, Tilin, Rondalles...
LITERATURA JUVENIL: Novel·les de ficció, aventures...
LITERATURA CATALANA; GEOGRAFIA REGIONAL I UNIVERSAL; HISTÒRIA D'ESPANYA I UNIVERSAL; LLIBRES DE TEXT; FLORA DE MALLORCA; RUTES AMAGADES DE MALLORCA.

Per a dur-se'n qualsevol llibre a casa seva, es poden treure el carnet de lector, portant una fotografia i el n. del D.N.I.

Fou ordenat prevere, dia 2 de Maig, a Sóller

ENTREVISTA AMB EN RAFEL HORRAC I LLABRÉS

En Rafel, a Montuiri, no ha de mester presentació. Un any i mig d'estada en el nostre poble foren suficients per marcar amistats, per a descobrir inquietuds i per a manifestar tots una línia de renovació i compromís en l'església.

Amb motiu de la Festa des Puig, va participar amb nosaltres, i ens convidà a tots a la seva ordenació. Llavors fèrem una llarga xerrada, de la que extreim la present entrevista.

—Quan pots dir que decidires seguir el camí de capellà?

—Després d'haver estudiat el batxiller a Inca, cursava Primer de Dret a la Universitat de Ciutat. Allà, marcat per una forta inquietud social, vaig pensar que podria ser capellà. Vaig veure que la fe d'un creient i d'un animador de la comunitat cristiana estava lligada fermament a la vida, a la realitat i a la problemàtica social, que se m'obria als meus 18 anys.

—Per què havies pensat fer-te missèr?

—Estudiava Dret més per motius de família (perquè a ca nostra ho volien així) que per pròpia convicció. Aposto, quan deixaren de pesar les motivacions familiars, vaig deixar també l'estudi de Dret.

—De petit, havies tingut idea de fer-te capellà?

—A tots els al·lots de poble d'aquell temps ens feia il·lusió arribar a ser «missioners». Però, llevat d'aquesta curiolleta infantil, no havia pensat estudiar al Seminari. Això sí, he de dir que —com és normal— havia rebut una forta impressió religiosa de la meua família.

—Quines experiències recordes amb més força, i que t'encaminaren a prendre la decisió que ara madura amb l'ordenació?

—En primer lloc, va ser per mi una nova experiència el descobrir Ciutat, amb els problemes socials, humans, de gent treballadora, de joves estudiants i d'ambient cultural. Això, des d'uns ulls d'al·lot de poble. Llavors, trobar-me amb la Universitat, que em feia possible entendre el món, lectures noves, estudi, relacions... Sobretot, l'experiència de fer escola a un grupet de «gitanos» que estaven en el servei militar: aquí em va impactar el xoc entre el món elitista de la Universitat i el món dels «gitanos».

Les altres dues descobertes m'obriren al món de la fe en una doble dimensió. Vaig

prendre gust a la pregària, primer entesa d'una forma més bé personal i intimista, sense referència directa a les situacions que venien donades dins la realitat social. Però llavors, els Moviments cristians especialitzats de joventut, sobretot el MUEC, m'ajudaren a lligar la fe en Jesucrist i la vida real, humana, amb tota la seva empremta i amb els seus conflictes. M'ensenyaren a unir pregària i compromís.

—Tu has parlat d'inquietud social, de realitat social i compromís. Com es va concretar, per tu, aquesta dimensió social?

—Jo puc dir que primer vaig descobrir l'opció pel país que l'opció pels pobres. Era, aquella primera, una visió del país molt romàntica, burgesa, de retorn al passat, entroncat amb l'Escola Mallorquina. Més envant, vaig entendre que per fer país no pot quedar-se en el fet purament culturalista. Era la interpel·lació política al país. Vaig militar dins Obra Cultural Balear, en aquell temps difícil i fecund alhora, i vaig intentar de viure aquesta militància des d'una opció creient.

Enmig d'aquestes preocupacions culturals i socials, d'identitat de poble, de llengua, i al mateix temps mogut per la inquietud de treballar per un món més just, em qüestionava fortament: *¿Com essent capellà podré ser servidor dels pobres, quan de fet, els qui omplen les nostres esglésies són sovint la burgesia i una gent tranquil·la i còmoda?*

—Com penses respondre a la contradicció que hi ha dins l'Església?

—Pens que, dins l'Església, hi ha les mateixes contradiccions que dins el medi humà, dins les institucions, dins la societat. La contradicció que hi ha dins l'Església no és entre una jerarquia (bisbes i Papa) i una base (capellans i laics), sinó entre una «església capitalista» i una església que lluita al costat dels pobres.

Aposto, un militant cristià —un capellà— no s'ha de deslligar de l'Església, com tam-

poc no s'ha de deslligar de la realitat. El capellà, avui, ha d'intentar viure l'opció pels pobres, en una doble fidelitat: a Jesucrist, i als qui estan abaix. Ha d'acceptar les feines obligades per la seva condició de capellà, però les pot fer amb una actitud coherent amb la seva opció pels pobres (així per exemple, en una missa o en una processó donar un missatge que serveixi per a canviar les injustícies actuals).

—Passarem directament a una pregunta un poc radical: Qui és Déu?

—Per a mi, Déu és el Déu que va anunciar Jesucrist, i que es feia present en el seu estil de vida. Déu es present dins els llocs on ens el va mostrar Jesús. No és una teoria, és una pràctica d'estimació prioritària als pobres. Déu és Amor, però no un amor romàntic, idealitzat, sinó un amor concret per l'home que sofreix, que treballa.

Déu és una força revolucionària que relativitza molts d'ídols o absoluts que ja dominaven en temps de Jesús i continuen essent-ho dins la nostra societat capitalista: els ídols del poder, del plaer, de l'afany de posseir. Déu és una utopia, indefinible. L'única manera de definir-lo és intentar viure'l; ens hi acostam amb la militància.

—Creus que, entre els cristians, aquesta opció pels pobres és majoritària?

—N'hi ha bastants que estan compromesos en aquest tipus d'acció. Són molts els que treballen per a canviar les parts negatives del sistema, però encara queden en minoria.

—Què en dius de la imatge que té el capellà i l'església tradicional?

—Des de fa segles l'Església té la imatge de «classe amb prestigi». Per canviar s'hauran de menester molts d'anys. Però hem de transformar aquest «personatge» que tradicionalment ha ofert el «clero», en persona al servei dels altres. Abans, ja hi

(Passa a la 4ª pàg.)

Per a futura residència de persones de la tercera edat

NA MAGDALENA MIRALLES SASTRE (QUELÓ)

Vol fer donació d'un solar en Es Dau

Ens reben a ca seva, del carrer del Rei Jaume II, Na Magdalena «Queló» i el seu oncle, D. Joan Miralles, es Vicari. Sempre tan amants i simpàtics. Cap dels dos aparenta els anys que té. Són exemples d'una tercera edat ben aprofitada.

—Magdalena, quin motiu vos ha duit a oferir aquest solar per a construir una residència?

—Un des motius va ésser una promesa que vaig fer, quan va caure es sòtil de sa casa. També m'han influït sa ràdio, sa televisió i es diari. Jo cerc que és una inspiració.

—Com vos agradaria que fos?

—Tot lo millor possible, ja que es lloc és més indicat, i hi ha bones condicions perquè es vells estiguin distrets.

—Quin temps fa que dui aquesta idea?

—Fa molts d'anys que estava pensant en això, i cavil·lava quin lloc seria es millor, quin reuniria millors condicions. Pensava, per exemple, en ses cases de Son Rafel Mas...

—Segons el vostre paper, com hauria d'estar organitzada una residència per a la tercera edat, a Montuiri?

—M'agradaria que ho duguessin persones de Montuiri mateix, ja que seria una de ses maneres de donar feina a montuirers, i es vells coneixerien millor ses persones que els haurien de servir.

—I els altres? Els qui no són pobres, no compten per tu?

—El ric també ha de mester ser salvat. I la manera de salvar-lo és estimant-lo. Se li ha de fer veure que el seu afany de riqueses no podrà ser mai una font d'autèntica felicitat. Sols se sentirà realitzat si ajuda a la igualtat social.

—I sortint del tema, una pregunta indiscreta: Rafel t'has enamorat mai?

—Sé què és estar enamorat. No he festejat mai formalment. Però l'experiència d'enamorament l'he tinguda, i sé de quina manera pot omplir una persona: conec el seu aspecte altament positiu i humanitzador. Crec que així puc entendre millor el sentit del celibat.

En concret, un enamorament que vaig tenir en el temps de Seminari, em va fer obrir els ulls al món tal com és. Però és a partir d'aquí que puc afirmar que no sols el matrimoni pot realitzar i omplir una vida.

—Oració, sí o no? Per què als joves se'ns ofereix l'oració, com en darrer lloc?

—Oració, sí, sense dubte. Però no és el principi. S'ha de començar per descobrir la relació i la comunicació amb les altres persones, que et fan descobrir la pregària com a nou tipus de comunicació que dona nova llum a tota la resta. Una certa manera de

—Creis que hauria d'estar oberta també a gent d'altres pobles?

—Per a totes ses persones necessitades d'ésser servides, siguin des poble que siguin.

—Per què, a l'hora de fer aquesta donació, vau pensar en una residència de vells, i no en una altra obra?

—Perquè es vells és a ca-seva (o en es seu poble) que volen estar, i no haver de sortir a altres llocs. Així podrien anar a ca seva quan volguessin, i no haver d'anar amb sos fills a Ciutat. Així, en es poble, podrien estar amb sos amics d'infància, i d'aquesta manera durien una vida més tranquil·la i sana.

—Això ho donareu a upes persones, en especial?

—No. No ho don a ningú, en especial, sinó que ho don an es poble. Jo consider que per fer això han d'estar preparats, i ja s'haurien de posar a estudiar els plans i projectes.

—Vos sentiu amb forces per dur-ho endavant?

—No, jo amb forces no m'hi sent, però ajudar en tot lo que fos possible, sí que ho vull fer.

Moltes gràcies per aquesta notícia i per la vostra bona rebuda. I que la vostra aspiració i aquest gest de generositat siguin correspostos com vos mereixeu. Fins una altra.

Entrevistaren: Na Margalida Sampol Riera i Na Maria Gomila Fiol.

En Rafel Horrach

L'ORDENACIÓ SACERDOTAL

(Ve de la pàg 3)

ha hagut gent dins l'Església que ha actuat així.

Al capellà se'l mira molt en unes determinades accions, que totduna el marquen com a «personatge», però no es repara tant en la seva tasca quotidiana, i en la seva actitud de fons, el per què fa el que fa: xerrades, activitats per a l'educació de la fe, eucaristies vertaderament viscudes i compromeses, etc. Però encara n'hi ha que volen conservar la figura del capellà, del «senyor rector»...

—Quin projecte de vida o objectius tens, com a capellà?

—Dins la deshumanització progressiva actual, el capellà ha de defensar els drets de la persona, ha d'anunciar una vida plenament humana, no alienada. Endemés, el capellà, com a servidor de la comunitat cristiana, ha de potenciar l'activitat dels seglars. Finalment, el capellà s'ha de posar al costat dels homes pobres, i dels pobles pobres; ha de recolzar els pobres reals, esclafats pel nostre sistema.

fer oració pot ser deshumanitzadora i evasiva. Per a un cristià, la pregària ha de néixer de la militància.

—Per acabar, ja, Rafel, on quedaràs ara, i quina feina faràs?

—El bisbe fa comptes que quedi a la mateixa parròquia de Sòller, i també com a consiliari de joves del Moviment cristià de pobles.

Et desitjam de cor una bona tasca, ferma i fidelitat en el camí que has emprat amb tanta decisió.

Participaren en el col·loqui i en les preguntes: En Joan Parets, En Biel Gomila, En Jaume Cloquell, En Pere Joan de Costitx, En Pere d'Inca i En Tomeu Tauler.

MONUMENTAL QUADRE

El nostre company i dibuixant de BONA PAU, Jaume Falconer, ha fet un grandios quadre en dues parts per adornar les parets de l'escola pública. Consisteix en una representació molt original dels Cossiers i Dimoni. Està al costat de les escales de 2.ª etapa i val la pena veure'l.

FESTIVAL DEL «GRUP JOVE DE TEATRE»

El dissabte 17 d'abril es va celebrar un festival musical a la Sala Mariana amb balls, gloses, recitacions, representacions musicals... a càrrec de nins, nines, jovenets i jovenetes del nostre poble. La simpàtica vetlada fou organitzada pel Grup Jove de Teatre, que, segons hem sabut, es vol donar el nom d'«Aires de Pagesia».

TAULA RODONA

El divendres 2 d'abril es va organitzar una taula rodona per fer una anàlisi de la labor consistorial al llarg d'aquests tres anys de nou Ajuntament. El motiu es va fer coincidir amb la commemoració dels tres anys després de les eleccions. Hi participaren el batle Francesc Trobat i En Pere Sampol per part del P.S.M.; En Josep Maria Munar i En Francesc Isbert en representació del P.S.O.E. i En Miquel Fiol i Joan Gomila per l'U.C.D. Va actuar com a moderador En Gabriel Gomila. Es tractaren els temes amb sinceritat i responsabilitat i creim que, si sempre s'hagués parlat de la forma constructiva, com es va fer aquell vespre, s'haurien evitat bregues i discussions banals i el poble en seria el més beneficiat.

L'ESPECIAL ENSENYAMENT A DIARI DE MALLORCA

El Diari de Mallorca del 24 d'abril dedicà mitja pàgina a fer-se ressò del número extraordinari de BONA PAU del passat mes, dedicat a l'ensenyament. Al mateix temps que informava del contingut de l'especial, va reproduir alguns paràgrafs dels diferents textos.

DIMISSION DEL REGIDOR JOAN VERGER

A un Ple Extraordinari de l'Ajuntament va presentar la renúncia al seu càrrec de regidor En Joan Verger Pocoví per causar baixa a l'U.C.D. i incorporar-se a Coalició Democràtica, partit que s'està organitzant a Montuïri.

ESCORXADOR

El Consistori ha aprovat, pel sistema de concert directe, l'execució de les obres d'adaptació provisional de l'escorxador municipal.

PADRÓ MUNICIPAL

2.393 habitants té Montuïri com a població de dret, segons la rectificació del darrer padró. D'ells, 1.166 són homes, 1.227 dones. Com a caps de família figuren 916 veïns, 921 no caps de família i 546 els domiciliats.

CEMENTIRI

Una empresa palmesana presentarà al Consistori un avant-projecte per a la construcció de tombes, de cara a l'ampliació del cementiri. Si es du a bon terme, se solventarà una greu necessitat ja que, com tots sabem, no hi ha places buides.

CONCERT, EL DIUMENGÉ 9 DE MAIG

L'església parroquial tornarà ser marc per al Concert clàssic que ens oferirà el grup instrumental de «Unión Juventudes de Mallorca. Orquesta Juvenil de cuerda», gràcies a la preocupació de N'Honorat Moll i amb el suport de la «Banca March» i de la «Caixa de Pensions», patrocinat per l'Ajuntament. Començarà a les 7 i mitja, abans de la missa.

ANÀREM AL PUIG

Malgrat les gotes que mos feren por, quan la Banda iniciava el romiatge, vàrem esser moltíssims els qui anàrem al Puig d'enguany. Les panades, robiols que quedaven de ses festes, els balls de bot, jugar a teia o encaçar ens ajudaren a llevar el fred. Parets, rector de Crist Rei d'Inca va predicar.

TRES ANYS DEMOCRÀTICS

Amb motiu d'acomplir-se, el passat abril, els tres anys d'Ajuntament democràtic, a instància del regidor Josep Maria Munar del P.S.O.E., es va fer constar per unanimitat a l'acta del darrer Ple Ordinari el següent text: «El dia 31 d'abril de 1979, amb la celebració de les eleccions municipals, la democràcia va entrar dins els Ajuntaments. Avui, tres anys després d'aquella assenyalada data, hem de ressaltar —amb més força encara— que els ajuntaments espanyols a través dels seus membres elegits pels ciutadans, contribueixen a la consolidació i profundització de la democràcia a Espanya, tasca per a la que esperam comptar, avui més que mai, amb el recolzament de tots els ciutadans».

ARQUITECTE

L'arquitecte Joan Sebastià Company ha estat contractat per l'Ajuntament com a director dels Serveis d'Arquitectura, Urbanisme i Obres del Municipi. Serà considerat com funcionari eventual de caràcter directiu, amb una dedicació parcial de 24 hores setmanals i una remuneració de 24.885 pessetes.

LA RIFA DEL MÈ I DEL RELLOTGE

La guanyadora de la rifa en benefici del carreró des Campanar va resultar ser N'Antònia Mayol «Caragola». Així que els premis quedaren en el poble. Enhorabona!

DONANTS DE SANG

El dimarts, dia 27 d'abril, viatjà a Montuïri la Unitat Mòbil de la Creu Roja. 28 persones donaren sang i algunes més no en pogueren donar per diferents motius.

G. GOMILA

ENGRANDINT L'ANECDOTARI

L'interés i preocupació que en general han tingut els montuïrers per a l'església, es veu ja en els primers números de BONA PAU i concretament en els de gener, febrer i març de 1952 (fa 30 anys) on es publicaven els noms dels qui havien costejat dotze bancs pel temple. Podem saber que set famílies n'havien pagat un cada una; tres devotes persones, quatre i quatre devotes persones, un (entre totes).

A més, els donatius en metàl·lic dels esmentats mesos, pels bancs, foren de 1836 pessetes i a les bacines se'n recolliren 2.544,95.

Cal dir que se'n feren més, de bancs, fins a omplir tota l'església i que es posaren respallers als dels homes, que no en tenien i que els seients eren més petits.

FUTBOL

L'equip de 1.^a regional segueix en la bona marxa que darrerament, està desenrotllant. En aquests moments i, si comptem els dos punts d'itxos del Bunyola, es troba a punt d'ascendir a Preferent. Veïem si enguany ho podem aconseguir. Els partits que manquen per acabar la Lliga seran de pinyol vermell.

Els resultats corresponents a la segona volta han estat els següents:

Bunyola, 1 - Montuiri, 3 (pendent)
 Montuiri, 5 - Vilafrancà, 0
 Alcúdia, 2 - Montuiri, 1
 Montuiri, 2 - Olímpic, 1
 Independent, 2 - Montuiri, 2
 Montuiri, 2 - Cardassar, 1
 Sant Jordi, 3 - Montuiri, 3
 Montuiri, 2 - Son Roca, 1
 Montuiri, 1 - Esporles, 1
 Sallista, 2 - Montuiri, 2
 Montuiri, 2 - Pollença, 1
 Lluçmajor, 1 - Montuiri, 3

CICLISME

III PUJADA CICLISTA AL PUIG DE SANT MIQUEL

El dia des Puig es tornaren fer les carreteres de bicicletes. El matí es va córrer un sector de 110 kilòmetres per carreteres dels pobles veïnats. La meta estava situada en es Puig on arribaren a migdia. L'horabaixa fou un circuit de 20 voltes per carrers de la vila. Cada volta tenia 2 kilòmetres.

El matí va guanyar el montuier Biel Mas, fill d'aquell gran corredor, seguit d'En Cerdà i Bernat. L'horabaixa, En Caldentey, Caselles i Bernat. La classificació general va quedar encapçalada p'En Bernat (4-26-33) del C.C.B. Santiago Rubio; Mas (4-26-45) del C.C. Palma; Cerdà (4-26-51) del C.C. Montis-Sion «Roxa»... fins a quinze classificats

«AFFAIRE» BUNYOLA - MONTUIRI

Està resolt el tema del partit de 1.ª regional Bunyola - Montuiri que es va disputar el 31 de gener. No es va jugar la repetició de tot el partit, tal com havia acordat el Comitè d'Apel·lació de la Federació Balear a rel d'un recurs del Bunyola perquè el Montuiri —que es considerava perjudicat— va enviar un recurs a la Federació Nacional. Valorem que el director Joan Pocovi va anar aposta a Madrid. És interessant destacar aquí el ressò que se n'ha fet tota la premsa, i en especial l'article de Bartomeu Rigo a «EL DIA de Balears».

INSTANTÀNIA DE LA FESTA ESPORTIVA ORGANITZADA PER L'ASSOCIACIÓ DE PARES. Amb l'entusiasme de tota la gent gran i petita, es duia a bon terme el III Cross Montuiri 82, el dissabte 1 de maig. Festa, deportivitat, alegria. Al cap i a la fi, una fita positiva per a seguir construint poble.

TORNEIG LOCAL DE FUTBITO

Resultats obtinguts pels equips que intervenen:

F.P. Lluçmajor, 0 - Es Taulons, 2
 Sant Bartomeu, 1 - Can Toni, 10
 Can Tomeu, 19 - Es Niu, 3
 Juvenils, 3 - S'Hostal, 3

SEGONA VOLTA:

Es Niu, 6 - Juvenils, 8
 Sant Bartomeu, 5 - F.P. Lluçmajor, 4
 Can Tomeu, 4 - S'Hostal, 0
 Can Toni, 7 - Es Taulons, 1

F.P. Lluçmajor, 0 - Es Niu, 2
 Juvenils, 8 - Sant Bartomeu, 5
 Can Tomeu, 9 - Es Taulons, 3
 Can Toni, 8 - S'Hostal, 3

Sant Bartomeu, 4 - Es Taulons, 4
 F.P. Lluçmajor, 0 - Can Toni, 2
 Es Niu, 7 - S'Hostal, 5
 Can Tomeu, 5 - Juvenils, 4

CLASSIFICACIÓ FINS AL 17 D'ABRIL

1.er	CAN TONI	18 punts
2.on	CAN TOMEU	18 punts
3.er	JUVENILS	12 punts
4.rt	Es Taulons	8 punts
5.è	S'Hostal	7 punts
6.è	Es Niu	6 punts
7.è	Sant Bartomeu	6 punts
8.è	F.P. Lluçmajor	5 punts

JOCS ESCOLARS

Ha acabat la fase dels Jocs Escolars de la Comarca de Montuiri. Ara, els primers classificats prendran part a les finals provincials. La classificació del Col·legi Públic «Joan Mas i Verd» ha estat la següent (entre parèntesi indicam el nombre de participants):

Categoria Infantil A masculina

- «Camp a traves»: Tercer (5)
- «Balonmano»: Primer (6)
- «Bàsquet»: Segon (2)

Categoria Infantil A femenina

- «Camp a traves»: Tercer (5)
- «Bàsquet»: Tercer (3)
- «Balonmano»: Primer (5)

Categoria Infantil B masculina

- «Bàsquet»: Segon (2)

Categoria Infantil B femenina

- «Bàsquet»: Tercer (3)

Categoria Alevin masculina

- «Balonmano»: Els de cinquè, primers i els de Quart, tercers (4)
- «Futbito»: Els de Quart, segons i els de Cinquè, octaus (8)

Categoria Alevin femenina

- «Balontiro»: Campiones les de Cinquè i subcampiones les de Quart, d'entre sis equips

Categoria Benjamin masculina

- «Balontiro»: Tercer curs, campions i Segon curs, tercers (quatre equips)
- «Futbito»: Segon curs, subcampions i Tercer curs, quarts (5)

Categoria Benjamin femenina

- «Balontiro»: Tercer curs, campió; Segon, subcampió; Primer curs, cinquè (5 equips)

JOAN GOMILA, A LA TRAVESSA DEL PORT DE PALMA

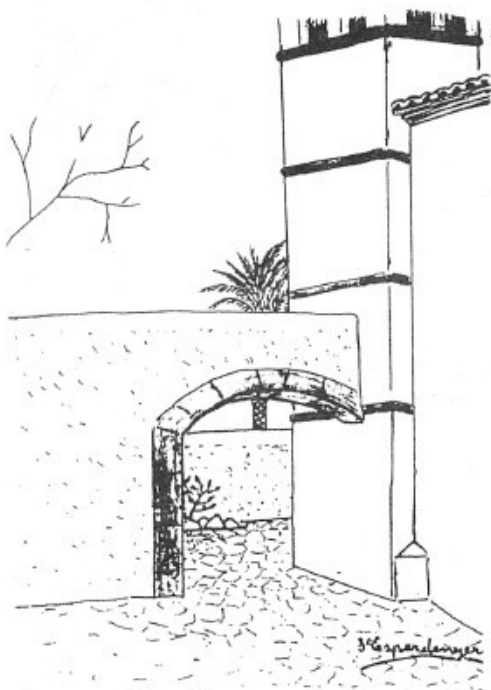
Va ser el primer dels veterans i va rebre el trofeu al nedador de més edat.

Aquest fet fou destacat per la premsa de Ciutat. Inclús «Ultima Hora» li va fer una entrevista, i publicà la foto.

En Joan, als 46 anys, ens ha manifestat que practica la natació perquè li agrada i per necessitat, a causa d'una lesió a la columna vertebral. L'esport en ell aconsegueix una funció terapèutica. Cada setmana, i sense fallar, va unes quantes vegades al Poliesportiu Municipal de Palma. Fou la seva primera participació en una prova «oficial». Finalment, ens digué que no es va cansar gaire per la travessia i que «considera molt important que tots practiquem algun deport».

BIEL GOMILA

ES PORTALET

Es fanals que dibuixava
quan jo era un al·lotet
ja il·luminen es carrers
des nostre estimat poblet.

Des de damunt es Graons
se n'han duit es portalet
i n'hi han duit un de ben ample...
Que Déu perdoni es lladret!

Que, si en robar una pesseta,
deixassin un millonet,
portes tancades no hauria
ni a Ciutat ni a cap poblet.

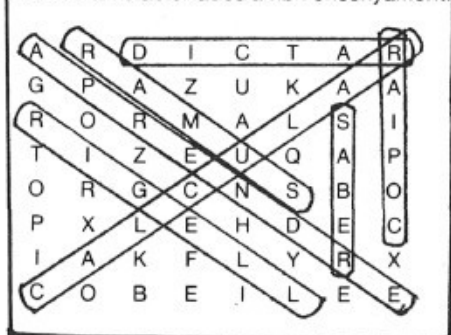
Quina arcada preciosa,
p'es meus ulls, que va quedar!
Si a qualcú no li agrada,
ha menester mandrinar.

S'Espardenyeret

Montuïri, 30 de març de l'any 1982

Solucions al passatemps d'abril

7 accions relacionades amb l'ensenyament.

Madò Xiva des Puig acompanyant una monja «vermeita», Sor Margalida, amb so carro i sa somera. Una de les nombroses vegades que elles dues pujaven cap al Puig de St. Miquel, amb aquell fervor i constància que les caracteritzaven.

ENDEVINALLA

Tu qui ets un home entès
i de llest passes la mida
¿quin és s'animal que crida
com té sa carn consumida,
i com és viu no diu res?
—Jo no som tan innocent
que no ho pugui endevinar:
n'és un animal que va
per les aigües de la mar,
i, si el vols sentir cantar
p'es forat li dones vent.

Endevinalla recollida a Montuïri.

P. RAFEL GINARD

PLUVIÒMETRE

Del 15 de març al 15 d'abril

23 març	4,40 lts.
24 març	5,50 lts.
25 març	11 lts.
26 març	38,20 lts.
30 març	3,60 lts.
13 abril	5,90 lts.
14 abril	6,30 lts.

Total 74,90 lts.

SA GLOSA NOSTRA DE CADA DIA

RASTREJANT CALAIXOS I
PAPERS VELLSS...

Si fos productor de blat,
n'hi donaria una arrova
perquè sa teulada nova
estàs posada aviat.

J.V.

D. Bernat, avui se presta
a dir-li una cosa guapa:
que molts d'anys pugui fer festa
i que en morir sigui Papa.

Pere Capellà

Les dues gloses són autògrafes, i
possiblement de devers els anys
1950.

25 anys enrera

21 MAIG 1957

Avui el Rector traslladà a Ciutat els objectes de la Parròquia que seran mostrats a l'Exposició d'Art Eucarístic que se celebrà amb motiu del Congrés Eucarístic: la custòdia de plata (s. XVIII), el copó gòtic de plata (s. XV), dos calzes de plata, la bacina del Santíssim, l'urna de la casa santa (S. XVII) i una porta de sagrari d'època gòtica amb pintura de l'"Ecce Homo".

PARES: PRIMERA COMUNIÓ - DIES 10 a 12 DE MAIG

La preparació més immediata pels pares que tenen fills que fan la 1.ª Comunió enguany, la tindrem el dilluns 10 de maig i els dos dies següents. Els vespres, a les 9,30, a la Rectoria. El dimarts i dimecres, parlarà i dirigirà el diàleg Mn. Pere Sunyer, de la Delegació Diocesana de Catequesi. És important i necessari que tots els pares assistesquin a aquestes tres vetllades.

L'ECONOMIA PARROQUIAL EN MARXA

Dimecres, 21 d'abril, es reuní el grup complet de 20 persones que formen l'actual Comissió econòmica parroquial. Es tractà l'estat actual de comptes, la marxa de les obres del carreró des Campanar, i es tiraren enmig projectes ambiciosos, en el cas de donar sortida a les vicaries. Després de pulsar les opinions, ens tornarem trobar el dimecres, 19 de maig.

224.335 PTS. GASTADES EN EL CARRERÓ

De la factura de 224.335 pts., se n'han pogut entregar 100.000 ja al mestre d'obres, i hem rebut l'oferta de 30.000 pts. per part de l'Ajuntament. El mes qui ve, en poder superar el dèficit, pensam continuar l'empedrat del carreró fins davant Can Salat.

EXCURSIONS DELS ALLOTS DE 6e I 7e DE CATEQUESI

Encara que foren un grupet de pocs, joves i joves de 6e i 7e van molt animats en les excursions que eduquen l'amor a la naturalesa, la companyonia, l'esplai i la pregària oberta. Fins ara hem visitat, en bicicleta i a peu Lurdes de Pina, Alcoraia, Aubenya, Cura, Castelltix, Randa... i ens ho hem passat molt bé. Imaginau-vos! dia 24 d'abril n'hi havia que nedaven dins el safareig d'Aubenya. Els allots no tenen res impossible!

ASSEMBLEA PARROQUIAL: 27 DE MAIG

Es ben hora de fer passes per al Consell Parroquial de Pastoral. Una passa concreta per aquest procés pot ser l'Assemblea, a la que es conviden tots els qui se senten part de la Comunitat cristiana, i especialment els qui duen endavant tasques i serveis en les diverses comissions, tant de catequesi com acció social, economia, joventut, animació de les celebracions, etc. Serà el dijous, 27 de maig, a les 9,30, a la Rectoria.

A l'esquerra, la rajola n.º 12 dels Passos dels carrers de Montuiri, que encara es pot veure, a la façana de la Rectoria. Només queden tres exemplars, al nostre poble, d'aquests antiquíssims Via-Crucis de ceràmica policromada. I a la dreta, l'escut del Rector Manera, del 1693, al cap-de-cantó de la Rectoria.

ASSEMBLEA - ACCIÓ SOCIAL

Continuen les tasques i les trobades de reflexió del grup d'Acció Social tant a nivell de parròquia com de la nostra zona del Pla. El properencontre comarcal, el tindrem a Consolació de St. Joan, el dijous 6 de maig, a les 10 del vespre. Llavors, l'Assemblea a nivell de les diferents comarques de l'illa, serà al Seminari Nou, l'horabaixa del dissabte, 5 de juny. A aquesta darrera assemblea del curs, es presentaran conclusions concretes per a dur a terme accions en referència a cada un dels deu problemes que es presentaren dia 3 d'abril, al Seminari Nou.

MOVIMENT DE JOVES CRISTIANS DE POBLES

De les comunitats d'Alcúdia, Bunyola, Montuiri, Pollença i Sóller hi hagué representació de gent jove a les trobades de cap-de-setmana, a la casa d'acollida de Marratxinet. Els dies 17 i 18 d'abril es va reflexionar sobre la «Militància del jove creient», i els dies 22 i 23 de maig es tindrà present la problemàtica de la «Fe, il·luminadora de la realitat social i juvenil». Comprenem que només podem educar-nos en l'acció i en la fe, acceptant el protagonisme i la responsabilitat que pertocquen als joves.

MARIA DE NATZARET I PASQUA

El mes de maig és dedicat a Maria, la Mare de Jesús. Ella educa en la fe els deixebles i els fa penetrar en el sentit de la vida, il·luminadora per la resurrecció i l'esperança. Ho recordarem cada vespre, abans de les misses, a les 8,15 del vespre, i els diumenges, en el Puig de St. Miquel, a les 7,30 de l'horabaixa.

VIGILIA DE PENTECOSTA

Les comunitats cristianes del Pla de Mallorca, estan convidades a celebrar conjuntament la Vigília de l'Esperit, el vespre del dissabte 29 de maig. Segurament serà a Consolació de St. Joan, com ho férem l'any passat.

UN OBSEQUI-RECORD P'EN RAFAEL HORRACH

Algunes persones que recorden amb agraïment l'afecte i la tasca d'En Rafael a Montuiri, han arreplegat economies per a obsequiar-li una màquina d'escriure amb motiu de la seva ordenació de prevere, a l'església de Sóller. Creim que serà un present profitós i una recordança constant per ell.

MOVIMENT PARROQUIAL

NOUS CRISTIANS

Dia 28 de març.— Antoni Verger Sitges, fill de Macià i de Francisca.

Dia 28 de març.— Vicenç Sampol Ribas, fill de Bartomeu i de Rosa.

Dia 25 d'abril.— Josep Antoni Mulet Garau, fill de Catalina Mulet.

Dia 25 d'abril.— Josep Maria Mas Tugores, fill de Joan i de Joana.

PASSAREN A LA CASA DEL PARE

Dia 5 d'abril.— Sebastià Figueras Gili, vidu, de 87 anys, a. «De Son Cuca».

Dia 14 d'abril.— Francesc Miralles Bauzá, vidu, de 86 anys, a. «Pierres».